

Žemaitėjė

Žemaitėjė, Žemaitėjė,
To krašts gražiausis
Kertelie Lietovuos.
Kalnās ė kalnelės,
Ė vingioutās kelelės
I vėsas posės ėšvaguots.

Če, Žemaitėjuo, uoš Baltėjės jūra,
Žoviedras čemuo baltās sparnās.
Mėška ė pušinā če aukštė
Ė dēdėlė kvėp gaivingās sakās.

Tas krašts Žemaitėjės
Daug žimiū žmuoniū ėšaugėnės –
Ėš senū čiesu daug pruotieviu garsiū
Kāp oužoulā tvėrtū.

Če žuodis vīskopa Valončiaus
Ėspausts, neožmėrštams niekaduos.
Ėš če Daukonta žuodis žemaitėšks
Nonešts ont vėsuos Lietovuos.

Žemaitiu kalba ėšogdīta ėš senuovės
Žėlagalviu muotinieliu verpont lėnus vakaras.
Pri žėbalėnės lėmpelės aptūpos vākams.
Ėšmuokītė puoterā ė pasakas gražės.
Kāp tik vakā tesopras...

Tad sauguokem ė bronginkem
Žemaitėška kalba.
Ė pardoukem sāva vakū vākams.
Kad neprarastomem tou gražė ė brongė
Žemaitėjė kertelė Lietovuos!